Пам'ятайте про Україну!

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація: "Svoboda", 30 Montgomery St., Jersey City, N.J. 07302
Телефони: (201) 434-0237 (201) 434-0807
з Ню Йорку (212) 227-4125
УНСоюзу: (201) 451-2200
з Ню Йорку (212) 227-5250 (212) 227-5251

РІК LXXXIV. Ч. 129. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, ВІВТОРОК, 7-го ЧЕРВНЯ 1977 ЦЕНТІВ 25 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, TUESDAY, JUNE 7, 1977 No. 129. VOL. LXXXIV.

МИТРОПОЛИТ МСТИСЛАВ ВІДВІДАВ АНГЛІЮ

Лондон (о.Г.М.).—Від 26 травня до 3 червня включно, перебував в Англії Владика Митрополит Мстислав. Приїзд Владики до Англії зумовлений був придбанням на власність у Лондоні церкви, перетрактації про купно якої закінчено на початку травня ц.р. 27 травня Владика оглянув новопридбану церкву й інші забудовання. Супроводжали його Адміністратор УАПЦеркви на Велику Британію, митр. протоієрей С. Богатирець і член Церковного Управління прот. М. Галиця, яким Владика дав вказівки відносно устаткування церкви згідно з нашим обрядом. Придбана церква — це колишня баптистська церква з кінця XVIII ст., належить до історичних пам'яток Лондону. Згідно з рішенням Митрополита, церква призначена на катедру УАПЦеркви в Англії. Куплена вона вірними УАПЦеркви в Англії для відзначення 35-ої річниці відродження Ієрархії Української Автокефальної Православної Церкви, що відбулося у соборі Св. Ап. Андрія, в травні 1942 року в Києві.

Митрополит Мстислав

В суботу 28 травня Владика Митрополит прибув до Брадфорду у супроводі митр. прот. С. Богатирця, щоб очолити у неділю, 29 травня, соборну архиєрейську Службу Божу з нагоди Свята Пресв. Тройці. Співслужили Владиці отці: митр. прот. С. Богатирець, настоятель місцевої церкви прот. М. Хуторний, прот. В. Покотило, о. І. Волоэальський і диякон К. Матуш-

(Закінчення на стор. 4-ій)

Становище Централі КУК в справі пересилання багатомовних і багатокультурних радіових і телевізійних програм в Канаді

Вінніпеґ (КУК). — У відповідь на публічне оголошення СіРТіСі 1977-38, 30-го травня ц.р. Централя КУК вислала на адресу Комісії Радіо і Телевізії Канади меморандум, в якому детально з'ясовано становище Централі КУК відносно політики і внутрішніх реґулямінів пересилання багатомовних, включно з українськими, і багатокультурних радіових і телевізійних програм в Канаді на сітці СіБіСі і приватних станціях, контрольованих цією Комісією.

В меморандумі КУК зокрема з'ясовано вимоги:

1. Негайно побільшити зміст багатокультурного характеру існуючих англомовних і франкомовних програм СіБіСі і започаткувати в 1978 році при забезпеченню відповідного бюджету багатомовні програми радіо і телевізії на сітці СіБіСі.

2. Видання ліцензій для багатомовних приватних радіових і телевізійних станцій для обслуги культурних потреб місцевих меншостевих громад і для віддзеркалення повної ідентичности Канади розбудувати відповідні програми багатокультурности, включаючи їх у пересилання всіх існуючих радіових і телевізійних станцій Канади.

Копії меморандуму переслано управам всіх Складових Організацій. Провінційних Рад, Відділів і Представництвам КУК та українській пресі для використання цього матеріялу при відповідних нагодах, а зокрема під час публічних переслухань СіРТіСі, які передбачено відбути в Торонто, Вінніпеґу, Едмонтоні та можливо інших більших центрах Канади.

Христина Петровська виступила в Карнеґі Рісайтел Голл

Ню Йорк, Н.Й. (Дарія Гординська-Каранович) — Концерт Х. Петровської, який відбувся 16-го травня ц.р. у Ню Йорку, викликав зацікавлення публіки, що виповнила залю і можна було спостерегти багато молоді, бо універсальний талант Х. Петровської, що пробивається в трьох напрямах: музики, поезії і графіки загально знаний.

На естраді Карнеґі Рісайтел Голл появилася молода, гарна постать української піяністки Христини Петровської, яка прямувала відважними кроками до фортепіяну. Вона здавала собі справу з того, що, як пропаґаторка авангардської фортепіянової музики, мусить бути приготована на найкращі похвали або й заперечення із сторони критики. Бо не все можна зразу знайти абсолютний стандарт естетичної якости інтерпретації виконавця.

Першою точкою концерту Х. Петровської були 7 селекцій з 20-частинного релігійного твору французького композитора Олівіє Месієн. Нам треба би кілька разів прослухати цю композицію, щоб, за словами А. Шинберґа, привикнути до „еманcипації дисонансів". Х. Петровська зразу виявила віртуозну техніку й піяністичні засоби, якими так інтенсивно старалася передати публіці новочасні ідеї граного твору.

Другим твором програми були „Зустрічі" канадської композиторки Мішелін Кульомб-Сен-Марку, в якому Х. Петровська відтворила імпровізаційний характер, а також незвичайні оригінальні ритмічні зміни.

„Аффеттуозо", композиція еспанця Люї де Пабльо, не зважаючи на вишукані новаторські ефекти, в справних руках піяністки було найбільш сприємливою.

На кінці програми Х. Петровська заграла Анданте Спіянато і Ґранд Польонез оп. 22 Шопена. Технічна легкість, ясність і виразність ритму та піяністичний розмах йшли в парі з її більш об'єктивним світовідчуванням романтичної музики. Наддаток „Штучні огні" Дебюссі доповнив цей цікавий концерт.

Ми вдячні Х. Петровській за те, що знайомить нас з не часто граною авангардською музикою, але з другого боку радимо їй не зривати цілковито з музичними традиціями і до свого репертуару включати найкращі твори різних стилів і епох. Після концерту Х. Петровською зацікавився Ратґерс університет, і запросив її на інтерв'ю. 29-го липня вона братиме участь в концерті Модерн Арт Фестиваль, зокрема в Українськім Фестивалі у Філядельфії. Х. Петровська підготовляє програму з українськими модерними творами.

Оприлюднено плян відтягнення американських частин з Кореї

Вашінгтон. — Речники Департаменту оборони повідомили, що представники ЗСА ще в кінці травня передали урядам Південної Кореї та Японії плян щодо відтягнення 6,000 американських піхотинців з території Південної Кореї ще до кінця наступного року та про відтягнення дальших 24,000 американських вояків протягом наступних 4-5 років. Південно-корейський і японський уряди одержали цей плян від Филипа Габіба, заступника державного секретаря, та від герерала Джорджа Бровна, голови Об'єднаних Шефів Штабу, коли вони відвідували згадані країни.

Одна японська радіостанція першою повідомила про цей плян відтягнення 6,000 американських піхотинців, додаючи, що уряд ЗСА одержав запевнення від Совєтського Союзу і комуністичного Китаю, що не старатимуться використати це відтягнення для „збільшення напруження" в тій частині світу. Однак, речники американського уряду заявили, що хоча не мають жадних підстав підозрівати, що Москва і Пекін старатимуться використати ситуацію для поширення своїх впливів, то зазначили, що СССР і комуністичний Китай не передали жадних формальних запевнень в цій справі і що взагалі не було переговорів між Вашінгтоном і Москвою щодо Кореї.

Филип Габіб і ген Бровн, виконуючи доручення президента Джіммі Картера, не тільки обговорювали з південно-корейськими і японськими властями справу відтягнення американських піхотинців, але також потребу скріплення оборонної спроможности південно-корейських військових частин шляхом постачання американської зброї тощо. Вони рівнож вказували, що в Південній Кореї остануться летунські американські з'єднання, а в тій частині Тихого океану теж постійно перебуває Сьома фльота ЗСА.

Як відомо, коли Білий Дім повідомив про плян відтягнення американських частин з Кореї, то ген. Джон Сінґлявб, шеф штабу американських збройних сил в тій азійській державі, публічно заявив,що це може дуже послабити Південну Корею і захопити комуністичну Північну Корею напасти на Південну.За цю критику президент Джіммі Картер відкликав ген. Сінґлявба з його посту в Кореї і призначив на інший. Однак, опозиція проти відтягнення американських частин продовжується. Кім Гіюнґ Вок, колишній близький дорадник південно-корейського президента Парка Чунґ Гі, заявив під час інтерв'ю в неділю, 5-го червня, що погоджується з ген. Сінґлявбом, а не з президентом Картером. Кім Гіюнґ Гі, який був генералом в корейській армії і шефом Центральної Розвідчої Аґенції тієї країни, тепер живе коло Вашінгтону.

Куба звільнить 10 із 30-ох американських в'язнів

Вашінгтон. — Державний департамент поінформував у п'ятницю, 3-го червня, що комуністичний уряд Куби вирішив негайно звільнити 10-ох американців, які протягом довгих років перебували в кубинських тюрмах, як теж „розглянути" справи інших 20-ох американських в'язнів. Кубинські власті твердять, що деяких із тих американців заарештовано за торгівлю наркотиками, а інших за „злочини проти держави і кубинського народу".

Речники Державного департаменту твердять, що уряд прем'єра Фіделя Кастра „самочинно" вирішив звільнити 10-ох американських в'язнів і заявили, що це рішення не зв'язане з фактом, що Вашінгтон і Гавана недавно погодилися на обмін дипломатами на нижчому рівні. Як вже інформовано, при швайцарській амбасаді в Гавані будуть американські представники, які займатимуться справами, що заторкають ЗСА і Кубу, а кубинські представники входитимуть в склад чехо-словацької амбасади у Вашінгтоні.

Такий обмін дипломатами на низькому рівні представляє собою найважливіший досі крок щодо встановлення нормальних зв'язків між ЗСА і Кубою, але речники Білого Дому і Державного департаменту підкреслюють, що до формального визнання режиму Фіделя Кастра „ще дуже далеко". Коментатори, однак, твердять, що звільнення американських в'язнів Гавана правдоподібно хоче приспішити встановлення нормальних дипломатичних і економічних зв'язків між цими двома державами.

Республіканська партія представила власну енергетичну програму

Вашінгтон. — В четвер, 2-го червня, Крайовий Комітет Республіканської партії представив американському загалові свою власну енергетичну програму, яка в багатьох аспектах противиться пропозиціям, що їх в квітні ц. р. передав Конгресові президент Джіммі Картер. Республіканська енергетична програма була представлена під час півгодинної програми на телебаченні, в якій взяли участь Вілліям Брок, голова Крайового комітету, колишній каліфорнійський губернатор і колишній кандидат на президента Роналд Ріґен, як також ряд молодих віком республіканських сенаторів і конгресменів.

Протягом телевізійної передачі республіканці головним чином критикували пропозицію президента Картера підвищити податки на бензину, заявляючи, що вищі податки не спричиняться до заощадження того роду пального, аді до перетворення ЗСА у самовистачальну державу в ділянці енергії, а тільки доведуть до вищих цін на всі продукти, які в будь-який спосіб користуються нафтою. Вищі податки на бензину критикували не тільки республіканські законодавці, але теж і звичайні громадяни з різних частин ЗСА.

Роналд Ріґен у своїм короткім виступі заявив, що президент Картер і його демократичний уряд значно перебільшують брак різних родів пального і додав, що в ЗСА і в цілому світі існують задовільні запаси на довгі роки. Ріґен твердив, що справу енергії повинні розв'язати американські фірми і американський нарід, а не тільки уряд, який в таких справах у минулому виявився неефективним.

Республіканські законодавці і партійні діячі, зокрема Вілліям Брок, голова Крайового комітету, накреслили три головні пункти енергетичної програми Республіканської партії: заощадження різних родів пального, із спеціальною увагою на поліпшення засобів масової транспортації, на більш ефек-

(Закінчення на стор. 4-ій)

ПРОЄКТ НОВОЇ СОВЄТСЬКОЇ КОНСТИТУЦІЇ МАЛО ВІДРІЗНЯЄТЬСЯ ВІД СТАРОЇ

Москва. — Уряд Совєтського Союзу опублікував у суботу, 4 червня ц. р.,раніше прийнятий Центральним Комітетом КПСС і Президією Верховної Ради СССР проєкт нової совєтської конституції, яка, хоча мало відрізняється від старого тексту, все одно при аналізі кидається в вічі, що генеральний секретар ЦК КПСС Леонід Брежнєв бажав забезпечити за собою становище „президента" СССР. Стаття 117 проєкту нової конституції створює нове становище заступника голови Президії Верховної Ради, яка в розумінні Заходу є „парляментом" СССР. Виглядає, що Політбюро задумує передати усі щоденні обов'язки голови Президії заступникові, залишаючи репрезентативні справи самому Брежнєву, як додаткові функції до обов'язків генерального секретаря. Кореспондент „Ню Йорк Таймсу" Крістофер Врен інформує, що усунений недавно з Політбюра Ніколай Подгорний не появляється більше ніде публічно і ніхто в Москві не сумнівається, що вкорогці його звільнять також від обов'язків голови Президії Верховної Ради, а його місце займе Леонід Брежнєв і новоназначений заступник. Проєкт нової конституції передбачає також збільшену ролю Компартії в політичному житті народу. Нова конституція нібито забезпечує політичні і громадські права совєтських громадян, які в теорії і раніше забезпечувались, але ці права не можуть приносити шкоди інтересам совєтського суспільства, держави, чи шкодити іншим громадянам. Такі „права" були також забезпечені і в сталінській версії конституції.

Вперше в совєтській конституції говориться про закордонну політику СССР, яка основується на раніше прийнятих Політбюром принципах Гельсінкської угоди, що була підписана Совєтським Союзом і 34-ма іншими державами. Про опублікування проєкту нової конституції повідомила офіційна совєтська пресова агенція ТАСС, а повний текст проєкту публікується в органі Компартії „Правда". Проєкт буде тепер дискутований на сторінках контрольованих Компартією газет і журналів та на публічних зібраннях. Затвердження нової конституції відбудеться на

(Закінчення на стор. 4-ій)

В. Шашаровський очолив нову Управу ОМУС

Філядельфія(ОМУС).— В днях 28,29 і 30-го травня ц. р., тут, у великій залі Українського Спортового Осередку „Тризуб", відбулися чергові Загальні Збори Об'єднання Мистців Української Сцени.

Після спільної молитви Микола Кавка, як голова Президії, відкрив Загальні Збори і прочитав ряд привітів, у цьому і з-поза ЗСА. У Президії були ще Ірина Лаврівська, заст. голови, і Ярослав Климовський, секретар. Найголовнішими точками нарад слід назвати: звітування, плян праці на чергову каденцію і вибір нової Управи.

У зв'язку із звітами — уділено особливу похвалу секретареві і фінансовому референтові за зразкове ведення їхніх ділянок.

У плянуванні майбутньої праці поставлено головний наголос на видання II тому книги „Наш Театр", на появу якої отримано дуже багато прихильних відгуків. Прийнято кільканадцять нових членів; наймолодші з них, це найбільш заавансовані в театральному мистецтві члени Театральної Студії Молоді, навіть один студент увійшов до нової Управи (Михась Кострицький).

Склад одноголовно обраної нової Управи такий: Волод. Шашаровський, голова, Віра Левицька, Ірина Лаврівська, Володимир Довганюк,заступники голови,Євген Левицький,секретар,Володимир Варварів, фінансовий референт,Іван Гош, організаційний референт, Олег Лисяк, референт преси і публікацій, Марія Степова-Карп'як, Омелян Урбанський, Михайло Кострицький, члени Управи. Василь Сердюк, голова Контрольної комісії, Іван Головка і Микола Кульчицький — члени. Михайло Лялька, голова Товариського суду, Степан Крижанівський і Василь Кострицький — члени.

Увечері, 28-го травня, після першої фази ділових нарад, відбулись у цій же залі коктейл і спільна вечеря з принагідними виступами. Виступали:Клавдія Гош, Євген Левицький, Степан Крижанівський, Іванна Климовська-Язичинська, Ярослав Пінот-Рудакевич і Людмила Сердюк.

У неділю, 29-го травня, після закінчення нарад, о год. 6-ій вечора у відновленій залі Горожанського Клюбу при вул. Френкліна відбулась „Парада зірок", у якій взяли участь подружжя Лаврівські, Ліза

(Закінчення на стор. 4-ій)

Український архітект на виставі в Оттаві

Оттава (ОУПС-ОВ). — Тут у Національній Ґалерії мистецтва відбулася у днях 15 квітня до 23 травня селективна Вистава десятьох найвидатніших архітектурних фірм, вибрані на основі національного конкурсу для нового будинку Національної Ґалерії. З-поміж усіх 57-ох кандидатів, між вибраними є фірма відомого архітекта Петра Довбуша — Dobush Stewart Hein Longpré Marchand Goudreau.

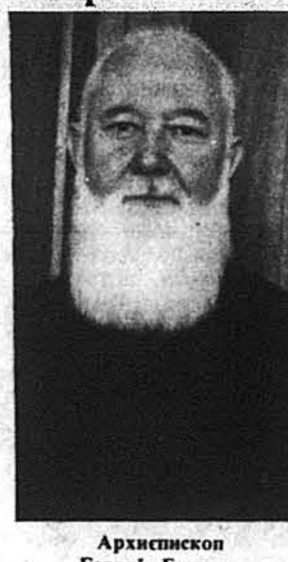
Виставлено не тільки твори моделів, але й подрібні пляни нового будинку з довкільними площами, городами й т. п. Як відомо, в пляні є видвигнути будинок на площі вулиці. Веллінгтон, в сусідстві до будинку Національної Бібліотеки й Архіву. Площа межує з річкою Оттава з високими скалистими берегами, отож пляни нового будинку і довкілля є складні, бо й площа незвичайна. Кошти евентуальної будови цього комплексу подано на приблизно 82 мільйонів дол.

Хоч Комісія Ассесорів признала першу нагороду фірмі Parkin Arxitects в Торонті, вже саму участь у тому конкурсі треба уважати черговим успіхом фірми Довбуша.

Петро Довбуш, син українських піонерів північного Вінніпеґу, був першим у Канаді українським архітектом, ґрадуантом Манітобського університету в 1931 р. Він є автором багатьох конструкцій в Канаді, від років очолює власну фірму з осідками в Монтреалі й Оттаві. У вільних хвилинах Довбуш рисує канадські красвиди, будинки, площі; вони були виставлені в кількох мистецьких галеріях у східній Канаді. Знаний він також, як колекціонер картин канадських мистців.

Крижевацькій Епархії в Югославії сповнилося 200 років

Чікаго, Ілл. — Український католицький тижневик „Нова Зоря", який є органом Чікагської дієцезії, інформує у числі з 29-го травня ц. р. про урочистості відзначення українцями-католиками 200-річчя Крижевацької Епархії і Срібний Ювілей Владики Гавриїла Букатка, Архиєпископа Білгородського. Урочистості відбулися в неділю, 22 травня ц. р., в Руському Керестурі, у церкві перенесення мощей св. Миколая Чудотворця. Архиєрейську Службу Божу з тієї нагоди відправив Владика Гавриїл, разом з двома Митрополитами — Максимом Германюком з Канади і Стефаном Коціском з Америки та трьома єпископами — Мирославом Марусином, апостольським візитатором у Риму, Йоакимом Сегеді із Загребу та Йоакимом Гербутом зі Скоп'є. Співслужили з Владиками 60 священників. Між визначними гістьми були: архиєпископ Кухарич з Загребу, примас Хорватії, о. д-р Юрій Миляник — підсекретар Конгрегації Східних Церков, і о. Софрон Мудрий, ректор колегії св. Йосафата в Римі. Церкву облягало понад 6,000 вірних, між якими виділи чернечі ряси Сестер-Василіянок, Служебниць Пресвятої Евхаристії з Македонії та багато інших. Після Євангелії Владика Гавриїл передав усім побажання і благословення від Папи Павла VI та нагадав, що Крижевацька Епархія існує та розвивається завдяки дбайливому піклуванню й допомозі Апостольського Престолу. Під кінець Служби Божої сформувався величавий похід довкола церкви зі співом великоднього „Воскресіння день".

Архиєпископ Гавриїл Букатко

Після релігійних відправ відбувся спільний обід, в якому взяло участь понад 900 осіб і запрошені гості. У вечорі гості взяли участь в урочистій Академії, в якій єпископ Йоаким Сегеді виголосив доповідь про історичний розвиток і значення Крижевацької Епархії. Організатором святкувань був о. митрат Макай, генеральний вікарій.

БРЕЖНЄВ ГОВОРИТЬ ПРО „ПРИНЦИПИ СОЦІЯЛІСТИЧНОЇ ДЕМОКРАТІЇ"

Москва.—Леонід Брежнєв,лідер Комуністичної партії СССР, заявив в промові до Центрального Комітету Партії,що репресії в 1930-их роках були нелегальними і становили „порушення принципів соціялістичної демократії,ленінських норм партійного і державного життя''. Свою промову Брежнєв мав виголосити ще у вівторок, 24-го травня, а її опубліковано щойно в неділю, 5-го червня. Головною темою промови Брежнєва був проєкт нової конституції СССР, згідно з якою Брежнєв зможе обняти пост президента СССР в додатку до становища генерального секретаря Центрального Комітету Комуністичної партії СССР. Передбачаючи можливість критичних голосів у зв'язку з такою централізацією влади на зразок „культу особи" сталінських часів, Брежнєв підкреслив у своїй промові, що арешти, переслідування і запроторення мільйонів громадян до концтаборів в 1930 роках були „в протиріччі до конституційних гарантій. Партія рішуче засудила таку практику і вона не повинна ніколи повторитися''. Брежнєв нав'язував до переслідувань в пізніх 1930-их роках, невдовзі після проголошення сталінської конституції.

Західні політичні аналітики вважають, що Брежнєв старався заздалегідь уникнути критики, що він бажає зосередити свою владу у своїх руках і запевнити громадян СССР, що терор сталінських часів, який ще в пам'яті тисяч, а то й мільйонів осіб, не повториться. Політичні аналітики також уважають, що публікація промови Брежнєва, впарі з усуненням Ніколая Подгорного з центрального комітету партії, є підтвердженням його намірів обняти обидва чільні пости.

Сахаров стверджує нову нагінку в СССР

Москва. — Д-р Андрей Сахаров, чільний російський фізик-дисидент, заявив в інтерв'ю із західніми кореспондентами, що совєтські власті започаткували „нову офензиву" проти дисидентів і активних оборонців людських прав в СССР. „Через Москву та інші центри СССР, зокрема через балтицькі республіки, — заявив Сахаров — котиться нова хвиля арештів''. Особливих шиканів від совєтських властей, згідно із твердженнями Сахарова, зазнають члени російської, української, литовської і грузинської груп сприяння виконанню Гельсінкських угод з 1975-го року. Тоді, коли прізвища заарештованих осіб в Москві і ближчих околицях відомі, заявив Сахаров, імена переслідуваних властями громадян у далеко віддалених від Москви околицях поки незнані.

Як відомо, на початку лютого цього року, в Києві арештовано голову 10-членної української групи, Миколу Руденка, а в Донецьку його приятеля Олексу Тихого. В квітні цього року КГБ арештувало ще двох членів української групи, Миколу Матусевича і Мирослава Мариновича.

ДОПОВНЕННЯ КОМУНІКАТУ КУК

Вінніпеґ (КУК). — При переписуванні цього Комунікату КУК від 27/5/1977 пропущено повідомлення про те, що в тій конференції, яка відбулась в Торонто 14-го травня ц. р., взяли активну участь представники Засобів Комунікації і Преси: д-р Р. Олійник, голова Української Секції Міжнародної Служби СіБіСі, і д-р С. Росоха, видавець і головний редактор „Вільного Слова".

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893
Ukrainian newspaper published daily except Mondays and holidays by the Ukrainian National Association, Inc., at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07303.

Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.

Передплата: на рік — $30.00, на пів року — $16.00, на 3 місяці — $9.00. Для членів УНСоюзу 65 ¢ міс. За кожну зміну адреси — 25 ¢. Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Небезпечний прецедент

Від часу виступу президента Джіммі Картера і Державного департаменту ЗСА в обороні людських прав та зі засудом топтання таких прав в Совєтському Союзі й інших комуністичних країнах Східньої Европи, питання про порушення прав людини в країнах з тоталітарними режимами стало в демократичному світі дуже актуальним. Совєтські дисиденти, в тому числі академік Андрей Сахаров, як також цілий ряд західніх аналітиків, твердять, що Гельсінкські угоди про мирне співіснування держав з різними соціяльними устроями використано в СССР для посиленого переслідування, тероризування і ув'язнювання дисидентів та борців за національні й людські права. Загально стверджується, що від часу підписання Гельсінкської угоди кількість арештованих, суджених, індивідуально тероризованих і звільнених з праці за переконання значно зросла. Крім того, органи КГБ і прокуратору СССР почали стосувати гостріші методи супроти інакомислячих, а головно, супроти борців за національні права в поодиноких національних республіках, зокрема в Україні, Грузії, Вірменії, Литві, Естонії та інших, як також супроти членів Комітетів нагляду над виконанням Гельсінкської угоди. Для прикладу можна б навести слідство над жидівським активістом, членом Гельсінкської групи, Анатолієм Щаранським, якому московська прокуратура, як жадному дисидентові перед тим, закидає ,,зраду батьківщини'', співпрацю з Американською Центральною Розвідчою Агенцією, передавання інформацій американським дипломатам, вдержування зв'язків з закордонними центрами, перемову осіб на виїзд з СССР і багато інших ,,гріхів'', за які совєтські судові органи, покликаючись на 64-ту статтю Карного кодексу, можуть засудити Щаранського на кару смерти, або кількадесятилітнє перебування в ізольованих місцях Совєтського Союзу. Щаранський є мабуть першим дисидентом, до якого КГБ примінює 64-ту статтю Карного кодексу із закидом ,,зради батьківщини'' і тому в дисидентських колах цілком слушно виникло побоювання, що випадок з Щаранським може стати небезпечним прецедентом в тактиці поборювання органами КГБ дисидентських рухів в Совєтському Союзі.

Дивуватись немає чого, якщо навіть до того дійде. Совєтські верховоди, які репрезентують сьогоднішній експлуататорський лад в СССР, бояться критики, бояться людей, які готові постояти за свої переконання, бояться Мороза, Григоренка, Світличного, Сверстюка, бояться також людей типу Щаранського, які намагаються наладнати зв'язки з представниками західнього вільного світу, щоб розповісти їм правду про Совєтський Союз. Для таких людей ЦК КПСС заготовив в'язниці, концтабори і психіятричні заведення. Очевидно, ніякого наміру здійснювати Гельсінкські постанови Компартія немає, а напередодні конференції в Београді хоче навести ,,порядок'' у себе в хаті: посадити до в'язниць найбільш небезпечний для неї елемент, щоб захоронити рабовласницьку імперію перед загрозою, якою для неї завжди була і буде волелюбність і народоправство.

Охорона прав споживачів

В Конгресі зголошено законопроєкт, який пропонує створити незалежну федеральну агенцію, завданням якої було б заступатися за права споживачів-покупців під час пуреслухань чи засідань різних інших федеральних агенцій, а також в судах, коли вирішуватимуться такі справи, як ціни на продукти, їх якість і вартість тощо. Крім того, агенція мала б бути центром інформації для споживачів і головним посередником щодо їхніх зажалень.

Відрадним фактом в першій мірі треба вважати те, що цей законопроєкт знову опинився під розглядом законодавців, після того, як протягом останніх 6-ох років він кількакратно був ,,відложений на пізніше'' з уваги на те, що республіканські президенти Ричард Ніксон і Джералд Форд погрожували, що накладуть на цей законопроєкт ,,вето''. Другий відрадний факт в тому, що президент Джіммі Картер підтримує пропозицію створити таку Агенцію охорони споживачів, не зважаючи на те, що протягом останніх кількох тижнів зросла опозиція проти створення цієї агенції, зокрема з боку деяких великих фірм і корпорацій.

А така Агенція дуже потрібна, бо досі споживачі не мали офіційного заступника перед федеральними агенціями і департаментами, як також під час судових розправ. За словами одного законодавця, пропонована Агенція дасть споживачам ,,голос в Уряді, з яким мусітимуть рахуватися''.

Опозиція твердить, що створення цієї Агенції спричиниться до збільшення урядової бюрократії та збільшення видатків федерального уряду. Проте, ці твердження не дуже переконливі, бо, як вказують прихильники Агенції, створення її уможливить ліквідацію 13-ох інших федеральних агенцій, що повинно заощадити урядові понад 10 мільйонів долярів річно.

Треба надіятися, що обидві Палати Конгресу схвалять законопроєкт в справі створення Агенції охорони споживачів, зокрема тепер, коли і Білий Дім підтримує цю пропозицію. Якщо в майбутньому виявиться, що ця Агенція своєю діяльністю не виправдує видатків уряду на неї, то тоді завжди можна буде її зліквідувати.

Покищо існують всі перспективи, що така Агенція виконуватиме корисні прислуги для споживачів.

Документальний фільм Галі Кучмій

Вінніпеґ (КУК). — Для запрошених членів Дирекції Шевченківської Фундації і Екзекутиви Президії КУК, 2-го червня ц. р., в Осередку Української Культури й Освіти у Вінніпеґу відбувся показ документального фільму української студентки з Торонта Галі Кучмій про життя і творчість українського піонера-маляра і піонера-картоніста Якова Майданика з Вінніпеґу.

Документальний фільм про Майданика має значення для збереження документації про розвиток українського культурного життя в Канаді. На виконання цього фільму панна Кучмій отримала від Шевченківської Фундації в 1976 р. фінансову дотацію, разом з такими молодими українськими аплікантами: Ю. Луговий з Монтреалю, Надя Рудик з Оттави, М. Фіголь з Торонта, Іванна Анонійчук з Вінніпеґу-Дельта, Б. К., В. Слезь з Вінніпеґу, Богданна Шах з Торонта-Вінніпеґу та Іванка Мигаль з Торонта. Разом в році 1976 признано з фондів Шевченківської Фундації на стипендії і дотації молодих українців в Канаді 10,500 дол.

Роман Рахманний

МАВР, ЩО НЕ ВИКОНАВ СВОГО ЗАВДАННЯ

Шіллерівська крилата фраза ,,Мавр виконав свою роботу, мавр може відійти'', знайшла своє парадоксальне вивершення у Совєтському Союзі; як звичайно ,,догори дном''. Адже там повсякчасно ,,переоцінюють вартості'' і навіть найдовіреніших людей на найвищих позиціях. Хто учора був злочинцем, той сьогодні там співволодіючий у ,,колективному керівництві''. Хто належав до правлячого кола і несподівано попав у неласку іншого кола спрагнених влади, той перетворюється через одну добу — немов поганюща гусінь — у напівмертву куклу.

Прикладів того явища багато в історії великодержави т. зв. ,,перемігшого соціялізму'' — у великодержавній тюрмі народів, СССР. Співробітники Леніна перетворювалися за Сталіна у ,,ворогів народу'' і ,,шпигунів'' західньоевропейських чи американських капіталістів. Згодом їх заміняли такі висуванці, як А. Косигін із рядів змасакрованої компартії компартії Ленінграду, чи Микола Підгорний із заголодженої і розстріляної України.

Обидва допомогали Сталінові зміцнювати гітлерівську військову машину постачанням сировини і харчів — з Росії, з України та інших експлуатованих ,,економічних районів'' відновленої. московської імперії.

Після війни обидва допомагали Сталінові та Берії винищувати російське і білоруське населення, яке навіть за воєнних років не знало такого терору, як після перемоги большевицьких можновладців.

Микола Підгорний вірно і люб'язно допомагав Н. Хрущову поборювати українське визвольне підпілля та Українську Повстанську Армію, що без допомоги чужоземців витримала протягом десятьох років найтяжчі удари московських поліційних частин.

За свою вірну службу, М. Підгорний (що в російській транскрипції для чужоземних часописів називає себе ,,Подгорни'') отримав позицію першого секретаря компартії України. З тієї катедри він мусів згодом виступити проти канадського прем'єр-міністра Джона Діфенбейкера, який на форумі Об'єднаних Націй висловив серйозний сумнів щодо становища українців, балтійців та інших поневолених народів. Совєтський Союз виступає оборонцем ,,поневолених народів'' Африки й Азії, але промовчує долю підкорених Москві народів. ,,А що з волелюбними українцями?'' — запитував у Ню Йорку Джон Діфенбейкер, як офіційний речник Канади на Генеральній Асамблеї ООН.

Послушний М. Підгорний (хоч і не голова ,,радянської української держави''!) швидко виконав доручення Москви і заговорив у тому ж Ню Йорку в ООН українською мовою про ,,високорозвинуту УРСР'', нібито суверенну державу українського народу. Про те, що та ,,держава'' не мала ні одного свого посольства у світі, він скромно мовчав. І мовчить досі.

Він промовчав обставину, що, не зважаючи на його українськомовний виступ на Генеральній Асамблеї, вся Україна по-українському німує на вулицях своїх міст і містечок, по державних, партійних, освітніх і наукових установах. У жадній фабриці там не почуєте українського слова, не прочитаєте однієї афіші чи трудового повідомлення. Всюди там неподільно володіє чужа мова; там — як написав поет Микола Холодний — ,,російська мова ввічі нам плює!''

Марна заплата

Але прийшла пора тій гусені перетворитися в куклу, з офіційним іменням голови Президії Верховної Ради СССР, цебто — президента Совєтського Союзу. Це за ціну підтримки Брежнєва у його змові повалити Хрущова. Мабуть у тій ціні були враховані додаткові вигоди, а серед них і право на перетворення у тріпотливого метелика — дипломата миротворця.

Саме у тому характері М. Підгорний побував у декількох країнах Африки. Там він пробував остаточно защепити совєтський поясок впоперек африканського континенту: від Анголи до Мозамбіку.

Небагато бракувало, щоб почванитися успіхом. Однак, протинаступ дипломатів Заходу — Америки, Франції та Великобританії — перервав цю спробу і Підгорний повернувся у кремлівські покої в глибокому неспокої. Авжеж, це не перша його невдача на африканському континенті. З Єгиптом і Сирією ще давніше йому не вийшло...Щоправда, етіопський уряд самохіть кинувся в обійми московського ведмедя, проголосивши себе речником ,,справжніх марксистських сил'' Етіопії.

Але такий ідеологічний однодумець навіть для кремлівських володарів невигода: він бо похожий на гітлерівський чи сталінський режими. Та й поборює той режим народних повстанців Еретреї, що їх повинна б підтримувати на словах ,,волелюбна'' Москва...

Тому прийшла черга на перетворення. З президента СССР і дипломата-миротворця на ґльобальну мірку Підгорний мусів перетворитися в куклу без призначення. Чи справді провинився він?...

Як звичайно, у Совєтському Союзі навіть невинна особа часто мусить відповідати за промахи чи неуспіхи інших впливових осіб. Інколи вони зумисне дають якійсь людині завдання, що його не всилі виконати, бо вого недоречне в совєтських умовах. Ось так знищено аспіранта на керівника політбюра Д. Полянського. Раз ти хохлацького роду, то знаєшся на хліборобстві...От і на хліборобстві Полянський підірвався раз назавжди...

Дано і завдання М. Підгорному в Африці, мовляв: — Ти негр українського роду, то порозмовляй на розум з тими африканськими неграми і затягни їх у наш совєтський табір вільнолюбний...вони тебе дружніше зустрінуть, як нас - росіян...Розкажи чорним, як визволився чорний український народ. Тобі вони повірять...

Але сьогоднішня Африка, то не українське село у 1919-му році, коли там можна було скільки вгодно людей дурити-обманювати. Африканці зрозуміли, що їхній шлях до визволення це не шлях ,,визволення совєтської України''.

Сміливіші працівники совєтських дипломатичних станиць натякають, що Н. Подгорний поковзнувся на совєтській конституції, мовляв, хотів надто широких повноважень для ,,президента'' СССР...А так, то вони згідні з аналітичним висновком, що ,,мавр не виконав свого завдання, тому йому звеліли відійти...''

Як багатьом іншим неграм українського роду.

Ярослав Курдидик

ЖІНКИ-ВОЯКИ В АМЕРИКАНСЬКІЙ АРМІЇ

За останні п'ять років, відколи в ЗСА створено професійну армію з добровільців, в однаковій мірі, генерали, адмірали, як теж і опінія серед цивільної верхівки доосновно змінили свою думку про ролю жінок у теперішній професійній армії. Треба ствердити, що Департамент оборони був першим із тих, хто поставив справу рубом: — Коли ви, жінки, домагаєтесь рівних прав з чоловіками, то ось вам дуже добра конкуренційна нагода: ставайте поруч них і будьте вояками...

Протягом 30 років від закінчення Другої світової війни, в якій були сформовані окремі допоміжні жіночі відділи, роля яких обмежувалася здебільшого до медичної, секретарської і частинно комунікаційної допомоги, дуже обмежено набір жінок для військової допоміжної служби. Але тепер обставини змінилися настільки, що військовість поширює та дає нові нагоди праці для жінок, які досі були виключно доменою чоловіків. Справу поставлено чесно: для чоловіків і жінок, професійних вояків, така сама платня за виконування такої самої праці.

На деяких постах, як — для прикладу — на військових летунських базах, що розкинені дослівно по цілому земному глобусі; дуже багато жінок виконують працю АФССІ (Ейр Форс Спешелті Код), а в армії воно має скорочення МОС (Мілітері Окюпейшен Спешелті). Багато із цих жінок уважають, що після відбуття визначеного ренченця військової служби, засвоївши собі ділянку такої спеціяльности, вони могтимуть дуже легко отримати працю в цивільному секторі з уваги на знання компюторної техніки.

Варто відмітити, що ,,рекрутське поповнення'' жінками виявляється цілком задовільним. Наразі заборонено жінкам бути членами залоги на бойових кораблях і на кожного роду бойових літаках. Але і в тому напрямі введено в останньому часі чималі зміни, бо вже появилися перші електроніки та механіки в гелікоптерних допоміжних з'єднаннях, а навіть появилися перші жінки-летуни зі старшинськими ранґами. При цій нагоді Департамент оборони повідомляє, що в Летунському Військовому Контрольному русі жінки навіть вирізняються поміж вояками-чоловіками своєю точністю і виїмковою прицизністю. В радарових лябораторіях появилися теж перші військові техніки-жінки, а деякі своїми здібностями вибилися навіть на провідні місця окремих інструкторів.

Наплив жінок до військової служби найкраще ілюструють цифри: почавши від 1972 року, число жінок в армії збільшилося із 45 тисяч до 122 тисячі, і тепер жінки становлять 5 відсотків військового персоналу. За останні три роки роля жінок при війську значно поширилася, і тепер, окрім згаданих праць, жінки-вояки їздять грузовиками і літають важкими перевозовими гелікоптерами.

Рік 1971 був тим замітний, що в ньому прийнято перших жінок до військових академічних шкіл, при чому передбачається, що до 1980 р. жінок старшин буде 12-14 відсотків.

В 1972-му році Армія скасувала заборону, щоби і заміжні жінки могли служити при війську, а в 1973-му Найвищий Суд вирішив, що коли існують т. зв. ,,військові подружжя'', то тоді слід докладати зусиль, щоби вони були по змозі разом в тому самому

(Закінчення на стор. 3-ій)

Іванна Савицька

З МОГО ВІКНА

,,Розмальована" модно підземка зупинилася в горішній дільниці Ню Йорку, викидаючи спішно з підвалу жменю строкатих пасажирів.

Між них замішалась і я.

Пігідне, травневе пополудне дихало свіжістю. Сірі квадрати тротуарів говорили виразно, що тут живуть люди заможні й культурні, яким чистота й естетика не чужі. Вдихнувши на повні груди запах розквітлих бузків, я замішалась між прохожих, а їх не було багато.

Та ось, переді мною виринула тут же струнка, елеґантна постать, вистукуючи паличкою рівномірне, гостре стаккато. Сліпа посувалась повільніше від решти видющих прохожих, проте, посувалася певно, без допомоги людей.

Я слідкувала за рухом відносно тонкої палички, окутої гострим залізом, а звуки ударів палички мали промовисту вимову, зрозумілу тільки сліпим.

— Чи можу вам в дечому допомогти? — спитала я чемно сліпої, яка готувалася враз з прохожими переходити дорогу.

— Я буду рада і вдячна за вашу поміч, — відповіла зразу незнайома. — Звичайно, мандрівка удвох буде куди цікавіша.

Я взяла сліпу під руку і ми ,,повоя̈і поспішали", балакаючи про гарну погоду.

Згодом вона почала:

— А знаєте — оця паличка править мені за очі. Вона ,,говорить" виразно, який під ногами тротуар, з якого він матеріялу, коли дорога кінчається, сухий той камінь чи мокрий, рівний чи повний дір. Я відчуваю кожний стукіт мов людську мову і йду за голосом звуків уже дванадцятий рік. Ми, сліпі, чуємо краще від видющих і всі, без виїмків хочемо бути самостійними...

— А де ж ви вчилися всіх отих умінь і таємниць?

— В організації для сліпих. Вони є у кожному стейті, утримувані вашими податками, нерідко й державними фондами.

Пані на хвилину замовкла, поправила разок аметистів на тоненькій, поморщеній шиї, а далі — стала продовжувати:

— Там, біля парку, в домі для старших людей, живе моя тітка Матильда. Хочу до неї навідатись, потішити дещо стареньку.

— А вам не краще б туди, щоб жити разом у громаді, мати опіку й харчі?

— Та що ви балакаєте, пані. Я ж самостійна жінка, щойно скінчила сімдеятку, зовсім від других незалежна. Ходжу на добрі концерти, в сезоні слухаю опери. ,,Читаю" з платівок книжки, а їх для сліпих багато. (Токінґ букс). Життя у старечому домі це нудота, втрачений час, безнадія, а в мене ще стільки плянів, стільки ще треба зробити...

Пані виразно схвилювалась. Її мальовані щоки вкрились природним рум'янцем, руки стали тремтіти, стаккато палички пожвавилось і, попращавшись зі мною холодним кивком голови, пішла самостійно в свояси.

Не пройшло і двох тижнів, як я у підземці знову зустріла сліпого. Він був ще зовсім молодий, ледь-ледь видющий, та виїзд рухомими східцями не був для нього дрібничкою. Східці були високі і стрімкі. Він радо згодився на асисту і, взявши мене під руку, гей би з пільгою відітхнув.

— Бачите, — став говорити, — ті, що придбали собак (,,видюще око"), не потребують асисти, та собак школених небагато, а сліпих прибавила війна і нещасливі випадки, і тільки ті, що працюють, що виконують якісь функції, мають першість на собаку.

— Чи дорогі вони, ті собаки, і де їх можна дістати?

— Собака ,,видюще око" коштує гроші і їх частинно платять самі сліпці. Це на те, щоб ми почувалися краще, були частиною збірноти, корисною, складовою частиною великої видющої сім'ї. Собак продають окремі приватні підприємства, а не стейтові. Як певно знаєте, собаці ,,видюще око" відкритий вступ скрізь там, де не пускають псів.

Ми виїхали швидко на вулицю і мій співрозмовник спитав:

— У вас слов'янський акцент, якої ви національности, пані?

— Я українка, чули ви щось про українців?

— Я знаю пароха церкви святого Юра в Ню Йорку і отця Лаврентія знаю.

І він, тиснучи мою руку, признався до свого походження і до церкви своїх дідів:

— Я мови вашої не знаю, проте іноді заходжу до церкви слухати прекрасного хору, гарних різдвяних колядок, бо я з походження українець так, як і ви.

Сліпий запросив мене на каву, і ми в малій кафетерії гуторили дружньо ще з годину, їли яблучний корж, жартували, а потім попрощались тепло, бо він міг бути моїм сином, а я йому мамою, чи тіткою.

А третя зустріч з невидющим трапилася мені недавно. Під крамницею Мейсіс, де ярмарковий рух, я налізла ненароком на сліпого. Його здеформоване лице, либонь нещасливим випадком, прислонювали чорні окуляри. Біле, липке волосся голосно говорило про роки, похила постать і невиразне стаккато його палички будили в прохожих співчуття.

— Чи можу вам допомогти, — спитала я чемно сліпого, що намагався в товпі пробити собі дорогу.

— Леді, то небезпечно зачіпати незнайомих мужчин, — відповів мені невидющий і гордо подався далі...

ЩОБ ,,НЕ ТРИВОЖИЛОСЬ СЕРЦЕ НАШЕ"

(1)

(УПБ, Рим) — Третя відмова Папи Павла УІ визнати наш Патріярхат засмутила й затривожила багатьох із наших вірних. На устах у нас питання — чому? Що дальше? Невже таки нас не схотять зрозуміти? Невже в Церкві є таки страх перед сильнішими цього світу? Питання ці із почуваннями гіркости пригноблюють нас, сколихують віру у справедливість, і в декого можуть опуститись руки в безнадії.

Наш нарід є щирий і емоційний і часами легко подається під ударами долі. Подаємо кілька думок, щоб ,,не тривожилось серце наше'', щоб віра наша не хиталась, щоб ми із християнським спокоєм принимали невдачі, але рівночасно дальшою працею і молитвою приготовляли те, що має запевнити будуччину нашій Церкві й нашим дітям. Досі ми сприйняли з рівновагою, спокоєм і навіть зі зрозумінням відмови Апостольської Столиці визнати наш Патріярхат і патріярші права нашого Блаженнішого Йосифа, як ніякий інший нарід у Вселенській Церкві в подібних випадках. Наші нащадки не будуть соромитись нашою поставою. Принайменше оцінять наші старання, як наше високе почуття відповідальности перед історією і перед Богом. Не могли ми в обличчі подій і фактів сидіти й чекати, що принесе час і що рішать про нашу долю наші сусіди чи могутні цього світу. Саме очікування не є ніякою дією і св. Павло ганив своїх солунян, які так перейнялись були думкою про близький кінець світу, що кинули всяку працю й чекали бездільно кінця історії. Ми до очікування добавляємо працю, змагання, молитву й постійну просьбу — бодай вислухати нас.

Дуже хибно можна зрозуміти всяку відмову. Відмова не означає кінець просьби. То було б жорстоко. Христос відмовляє жінці хананейці, але потім високо оцінює її віру й постійність у просьбі навіть на тверду Його відмову-пробу. Апостольська Столиця відмовила нам визнати наш Патріярхат, але не заборонила нам дальше справедливо домагатись. Ще мабуть у світі не траплялось, щоб хтось заборонив щось і при тім заборонив рівночасно й просити. Не зробила б такого й Апостольська Столиця. Христос заохочує нас бути постійними у наших просьбах-молитвах до Його Отця небесного словами: ,,Просіть і дасться вам, стукайте і відчинять вам''. Коли у відношенні до Бога маємо бути постійними у наших просьбах, хоч би серед противних вислідів, тим більше ця засада важна й в Церкві. Ми віримо в справедливість у Церкві. Ми віримо в доброту людського серця. Ми віримо, що закам'янілі серця бувають лише там, де нема Бога. Мойсей натрапив на дуже закам'яніле серце безбожного фараона, але при Божій допомозі і те закам'яніле серце уступило. В нашім випадку нічого подібного нема й наші просьби знайдуть зрозуміння, бо треба таки припускати, що замало знаний є наш нарід для багатьох, забагато інформацій про наш нарід дають ті, що мають на те можливість і силу. Доказом на те є всі старання про завершення структури нашої Церкви Патріярхатом протягом уже 360 літ! Інформації й просьби наших єпископів і вірних все були слабші від наших могутніх сусідів.

Просити й змагатись за добро нашої Церкви маємо не лише право, але й обов'язок. Кожна Помісна Церква — це мала родина великої Христової сім'ї, якою є Вселенська Церква. На чолі Помісної Церкви стоїть її Глава, що є Батьком тієї родини й так означує особу Патріярха чи Верховного Архиєпископа канонічне право. Обов'язком і правом того Голови є журитись своєю Церквою точно так, як кожний батько журиться своєю родиною і своїми дітьми. Коли б якийсь батько жив тільки для себе, а виховання і долю своїх дітей залишив для будь-кого, він не сповнив би свого батьківського обов'язку. Ніхто не заперечить, що нашій Церкві на чужині загрожує сильний ворог — асиміляція. Вона вже принесла нам великі втрати й сила її дії не меншає. Роздроблена на самостійні екзархати, вони помало достосовуються до місцевих обставин, тратять свою ідентичність і остають лише льокальним ,,обрядом'' із чимраз меншим відношенням до цілої своєї Церкви, а головно без відношення до своєї Церкви в Україні і до її майбутнього. Теж незаперечною правдою є, що наша Церква в Україні, помимо свого геройського спротиву різним силам, чисельно слабне, бо безбожницьке виховання має свій помітний вплив. Її теперішній православний московський опікун в непомітний спосіб, при допомозі молодих священиків, також виховує нарід у ворожому Вселенській Церкві дусі. Яка буде доля Української Католицької Церкви у майбутній вільній Україні? Патріярхат з'єднав би її в одну цілість, дав би їй вже тепер великий престиж серед Помісних Церков Вселенської Церкви і запевнив би їй розвиток, а згодом і повну релігійну єдність в Україні. Чи перед такими важливими життєвими завданнями можуть відповідальні люди залишити всяку працю і вдоволитись очікуванням і українським ,,якось то буде''?

Майбутні історики пильно студіюватимуть причини, що їх Апостольський Престол вважає непоборними перешкодами до визнання Українського Патріярхату сьогодні. Їх досі було три: історичні, пасторальні й канонічні. Свого часу Преосв. Кир Ніль дав був відповідь про те, що всі ці причини без основи й без сили. По якомусь часі першими відпали причини історичні й ніякий з наших істориків не взявся їх дошукувати, бо, навпаки, історія заявилась якраз за визнанням нашого Патріярхату й дала цілу низку фактів (навіть сумних) про старання за його створення. В додатку, цей історичний аргумент є дуже небезпечний, бо він пов'язаний із політичними справами й Папа врешті заявив, що політичні причини не входять в гру, отже історичний аргумент і причина зовсім відпали.

(Продовження буде)

В Україні бракує інструментів і музичної літератури

Основним постачателем, зокрема духових інструментів є Київська фабрика, — інформує київська „Культура і Життя", — але їх можна отримати в дуже малій кількості і вони є дуже низької вартости. Половина з них після дворічного вживання стає зовсім непридатними. „Звук у цих інструментів взагалі не витримує ніякої критики... а на них же ми вчимо дітей музики! До речі, народні інструменти теж не кращої якости", — пише „Культура і Життя". Це ж саме стосується і музичної літератури: відповідних вправ, етюдів, творів, підручників і посібників методичної літератури, їх вже давно не видавано, а якщо щось друкується, то надто малими тиражами, так, що купити неможливо. Брак також музичних творів для фортепіяна, давно вже призабуто, коли можна було побачити інвенції Й. Баха, сонати Й. Гайдна, В. Моцарта, Л. Бетговена. Хоча й існує репертуар збірників творів для дитячих шкіл, то складений невдало й він не цікавий. Зовсім немає музичних творів для дітей Б. Бартока, Д. Кабалевського, С. Прокоф'єва та інших. Як же тут музично вишколювати молодь, коли інструментів майже немає, а якщо такі є, то їхня якість нікудишня, тимбільше, що й музичних підручників обмаль. „Треба, щоб згадані недоліки були ліквідовані в найкоротший строк, — пише „Культура і Життя".

Увага! ТЕРНОПІЛЬЦІ! Увага!

ПАНАМЕРИКАНСЬКИЙ З'ЇЗД
к. Мешканців Тернополя і Тернопільщини

відбудеться

в Торонті, в днях 2 і 3-го липня 1977 р.
у Seaway Tavern Motor Hotel і в приміщеннях церкви св. Миколая.

Зголошення з оплатою $20.00 приймає п-і О. СОСНОВСЬКА, 11 B Cannon Rd., Toronto, Ont. M8Y 1R8, Canada, найдальше до 15-го ЧЕРВНЯ ц. р. В ціні $20.00 включені: реєстрація, бенкет з мистецькою частиною, баль, солодке з кавою і спільний обід. Буде виставка мистецької творчости Тернопільців і їх нащадків.

В неділю спільна Служба Божа і прогулянки до чудових місць Торонта.

За Канад. Комітет — інж. Василь Вацик

За Амер. Комітет — інж. Богдан Філінський

СПІЛКА УКРАЇНСЬКИХ ЖУРНАЛІСТІВ АМЕРИКИ
і
ЛІТЕРАТУРНО-МИСТЕЦЬКИЙ КЛЮБ в НЮ ЙОРКУ

улаштовують

в п'ятницю, 10-го червня 1977 р., о год. 7:30 веч.
в залі Пластового Дому при 140, 2-ій Авеню

В Е Ч І Р

на Пошану
сл. п. РОМАНА КУПЧИНСЬКОГО
в перші Роковини Його смерти

Участь беруть: І. КЕДРИН, С. КРИЖАНІВСЬКИЙ, О. КУЗЬМОВИЧ і молоді виконавці: ХРИСТЯ ВОЗНЯК, АНДРІЙ ЯРОШ, співочий гурток „ГУЦУЛКИ" під проводом ОКСАНИ ТРОМСИ.

ОДУМІВСЬКІ ТАБОРИ
в літньому сезоні 1977 року

I. **ОСЕЛЯ ОДУМ-у „КИЇВ"**: ODUM Resort Center, P.O.Box 40, RFD No. 1, Accord, N.Y. 12404. Tel.: 914-626-7715.
   - а) **Відпочинково-виховні табори** для дітей і молоді віком від 7 до 17 років життя.
     Від 2-го липня до 9-го липня 1977 р.
     Від 23-го липня до 13-го серпня 1977 р.
     За інформаціями звертатися до: Володимир Григоренко, тел. 201-545-1657, або безпосередньо до Оселі.
   - б) **Табір Виховників Ю ОДУМ-у** для членів ОДУМ-у від 15 років життя.
     Від 9-го липня до 23-го липня 1977 р.
     За інформаціями звертатися до: О. Шевченко, 505 Rolling Hills Rd., Bridgewater, N.J. 08807. Tel. 201-725-5322.
   - в) **Табір українознавства і вдосконалення гри на бандурі.** Для молоді без різниці приналежности до організації.
     Від 13-го серпня до 27-го серпня 1977 р.
     За інформаціями звертатися до:
     Петро Гурський (гра на бандурі), тел. 215-635-1522,
     Юрій Іхтіаров (українознавство), тел. 215-533-1992, або безпосередньо на Оселю.
     Курс вдосконалення гри на бандурі проводиться під протекторатом Капелі Бандуристів ім. Т. Г. Шевченка і під безпосереднім мистецьким керівництвом її члена Петра Китастого.

II. **ЗАХІД — МІННЕАПОЛІС, Міннесота, „Сіблай Парк".**
   Відпочинково-виховний табір для дітей і молоді від 7 до 17 років життя.
   Від 31-го липня до 13 серпня 1977 р.
   За інформаціями звертатися до:
   Дарія Лисий, тел. 612-377-4031.

III. **КАНАДА — ОДУМІВСЬКА ОСЕЛЯ „УКРАЇНА", ЛОНДОН, ОНТАРІО.**
   - а) **Відпочинково-виховний табір** для дітей і молоді від 7 до 17 років життя.
     Від 24-го липня до 7-го серпня 1977 р.
     За інформаціями звертатися до:
     Іван Данильченко, тел. 416-274-2249.
   - б) **Табір для Виховників Ю ОДУМ-у** для одумівців, які успішно закінчили зв. Табори Виховників Ю. ОДУМ-у.
     Від 28-го серпня до 3-го вересня 1977 р.
     За інформаціями звертатися до:
     Д-р Юрій Криволап, 221 Edridge Way, Catonsville, Md. 21228, tel. 301-528-7538.

ЦЕНТРАЛЬНИЙ КОМІТЕТ ОДУМ-у

ЗУАДК оживляє допомогову діяльність

У суботу, 14-го травня ц.р. Дирекційна Рада ЗУАДК відбула 3-ті свої Збори, на яких розглянено і обговорено ряд актуальних справ цієї єдиної Центральної української допомогової установи.

Наради проходили в повній свідомості того, що допомогу нашим потребуючим людям, розкиданих по всьому широкому світі можемо давати тільки ми — українська спільнота, а в першу чергу зорганізована наша громада в ЗСА і Канаді. Не йдеться про доразову допомогу, вона мусить бути ведена постійно та систематично, тому треба її зосередити.

За 33-ти років своєї діяльности ЗУАДК створив історичне діло, що далеко переходить саму тільки його, хоча яку велику допомогу українським людям. Сьогодні вже забулося, коли цей наш ЗУАДК вже самою своєю назвою був єдиним не тільки на харитативному, але й на політичному, міжнародному форумах, щоби обороняти і допомагати нашим людям в потребі, ЗУАДК мусів в першу чергу обороняти ім'я від тієї ворожости, що довкола нього створили віковічні вороги України.

Не всіх вигнанців-утікачів удалося переселити до заморських країв, де вони могли б вільно зажити. Значна частина скитальців примушена лишитися на постійно в західній Европі й то саме таких, що їм потрібно постійної опіки й допомоги — українські воєнні інваліди, каліки, затяжно-хворі та немічні, старші віком люди. Допомогу цим нашим землякам можемо давати тільки ми, українська зорганізована спільнота у вільному світі.

Серед нас, тут в ЗСА є також такі, що потребують братньої допомоги. До Другої світової війни суспільно-допомоговими справами у нас чи на рідних землях, чи тут загально мало цікавилися. Допомогою займалися у нас тільки спорадично, у випадках якогось нещастя. Тоді організовано одноразову допомогу. Щойно жахливі наслідки останньої війни заставили нас присвятити цим проблемам більше уваги. Вістки про незчисленні тисячі українських утікачів, що опинилися в західній Европі, викликали серед американських українців щире співчуття до своїх земляків по крові та нечуване піднесення патріотичних настроїв. Вони виявлялися в масових зібраннях та щедрих значних пожертвах, що уможливили ЗУАДК заопікуватися українськими жертвами світової війни, що опинилися поза межами України, й їх в більшості поселили в заморських країнах. По виконанні в загальному повищих завдань, чи роля ЗУАДК скінчена? О ні! Саме тепер перед ЗУАДКом розгортаються важливі завдання до виконання, а це Суспільна Служба, що широкою хвилею поширилася на американській землі. В заложенні Суспільної Служби є добробут усіх громадян і праця в тому напрямі, щоби усі люди могли користати з усіх благ, що їх створило суспільство. В ЗСА діє закон про соціяльне забезпечення, який устійнив пенсію для кожного громадянина, який з уваги на вік, нездібний до праці, як також для забезпечення дітей і калік. Законодавство про допомогу тим, що незабезпечені, зростає. Забезпечення на час безробіття, допомога матерям з дітьми, лікування для незаможних — це нові види Суспільної Служби. Не всі знають про ці нові закони, тому ЗУАДК намагається організувати нові клітини суспільної служби по всіх осередках нашого поселення і всю допомогову акцію зкоординувати. Повищі важливі завдання на суспільно-харитативному відтинкові нашого спільного життя вимагають від нас, всього українського громадянства в ЗСА і зрозуміння їх ваги і допомоги.

Під час нарад Дирекційної Ради ЗУАДК в неприявності керівника Української Суспільної Служби в Філядельфії, автор цієї статтейки представив дотеперішні осяги і недомагання організованої праці Суспільної Служби у Філядельфії за весь час.

У 1967 р. по І Конгресові СКВУ ЗУАДК оснував 1-ий Осередок Суспільної Допомоги всю ставку поставив на жіночі організації. Керівником бюра назначено голову СУА Олену Лотоцьку, ЗУАДК зобов'язався спонзорувати, оплачувати ведення цього бюра до часу зорганізування опіки над ним наших громадських,а зокрема жіночих організацій.По двох роках показалося,що сподівання завели.Тоді ЗУАДК звернувся до українських студентських організацій і домовився,щоби вони перебрали ведення бюра Суспільної Служби. Студенти проводили спершу цю харитативну акцію зі запалом та це тривало кілька місяців, вкінці і тим молодим юнакам не вдалося продовжувати цю потрібну працю, не використали навіть призначену дотацію ЗУАДК.

Перед II СКВУ діяла при ЗУАДК Координаційна Рада Суспільної Служби під головством інж. Стефанії Пушкар, тодішньої голови СУА, тоді відбуто Загальні Збори Координаційної Ради Суспільної Служби, головою обрано референтку суспільної опіки СУА д-р Теодозію Савицьку, яка із великою енергією вклала дуже багато праці до наладнання Суспільної Служби, випрацювала в подробицях плян праці, заплянувала правильник для Осередків Суспільної Служби. Написала кілька статтей в потребі діяння нашої суспільної служби, відвідала кілька більших наших громад, як Ню Йорк, Рочестер, Сиракюзи, Пассейк і ін. Вся та акція наладнати організацію Суспільної Служби не принесла успіху.Залишилось по давньому, всі наші жіночі організації згідно зі своїми статутами допомогову діяльність стараються полагоджувати через референток суспільної опіки своїх Відділів. Практично правильно ведеться суспільна служба тільки в двох містах, а це в Чікаго, де вже віддавна працює постійне Бюро Суспільної Служби, спонзороване Лігою Українців, Т-вом „Самопоміч" і Жіночими Організаціями та в Філядельфії, спонзороване Українською Суспільною Службою Щадниці, що діє під головство д-ра В. В. Саляка. В цім Бюрі Допомоги і порад постійно працює постійний працівник з набутою фаховою працею д-р Володимир Чума. За останній рік цей допомоговий осередок відвідало понад 1.000 осіб, які отримали допомогу, чи одержали потрібну їм пораду.

Осягами цього взірцево зорганізованого допомогового осередку чимраз більше інтересуються наші громадські організації, а зокрема наші церковні кола на чолі з Апостольським Адміністратором Української Архиєпархії в Філядельфії Владикою Василем Лостеном, який має велике розуміння ваги Суспільної Служби для наших потребуючих цієї допомоги.

Прийнято плян, всю працю Суспільної Служби оперти на широкій базі спонзорства наших громадських і церковних середовищ, взявши приклад із згадуваних 2-ох Бюр Допомоги і Порад у Чікаго і Філядельфії.

Іван Поритко

ЖІНКИ-ВОЯКИ...

(Закінчення зі стор. 2-ої)

з'єднанні. Від 1975 року припинено звільнювання тих жінок-вояків, які завагітніли, а від 1976 вік жінок для поступлення на військову службу обнижено — так же само як і в чоловіків — із 18 до 17 років.

Ветеранська Адміністрація подає, що тепер є 577 тисяч жінок-ветеранів, або майже два відсотки із загального числа „ветеранського населення". Більше як половина із того числа служила під час Другої світової війни. Жінок, що служили у В'єтнамі, є 135 тисяч, а під час конфлікту в Кореї 75 тисяч. Цікаво, що жінок-ветеранів ще із Першої світової війни є понад 12 тисяч.

За розподілом, 288 тисяч жінок-ветеранів служили в Армії, 69 тисяч—фльота, 184 тисячі—летунство і 36 тисяч—морська піхота. Між жінками-ветеранами 477 тисяч замужні, в тому 55 тисяч вдержують повністю свої родини. 110 тисяч є у віці між 50-55 роками життя.

Багато жінок-вояків запитують не без слушности про дефеніцію і квестіонують значення поняття — „бойового призначення". Для прикладу, вони дивуються, чому жінкам заборонено бути на чердаку бойового повно озброєного корабля, але зате дозволено виконувати службу на неозброєних торговельного типу кораблях, що майже без виїмків включені в ролю боєпостачання, однак у порівнянні з бойовими кораблями є найдогіднішими об'єктами для ворожої атаки? Або: чому жінкам заборонено виконувати службу на постачальних наводних і повітряних танкерах, що находяться так же само на фронті „першого ворожого прицілу", як — для прикладу — бути радаристкою, чи механіком-електроніком на будь-якому прифронтовому летовищі, або на базі боєзасібного постачання?

Коментатори, які переводили інтерв'ю з жінками-вояками та питали, чи вони, мовляв, були б згідні піти до фронтової служби, отримали, як і цього можна було очікувати, дуже логічну відповідь, яку можна звести до такого загального заключення: ніхто не поривається іти на фронт, але коли зайде конечність і чоловіки мусять іти на фронт, то ми, жінки, теж мусимо стояти поруч них.

Наразі, як твердять „жінки в уніформах", людям важко прийняти і погодитися з такою можливістю, але — як запримічують військові експерти — у майбутній модерній війні жінки можуть відіграти може і не безпосередньо, але посередньо дуже важливу і навіть вирішну ролю.

На закінчення цих дуже побіжно зібраних фактів варто ще згадати, — як її завважують коментатори — не менше „важливу трудність", з якою ніколи не доводиться зустрічатися воякам-чоловікам. Ця трудність у жінок — це „відбивати наступ" не ворога, а наступ власного чоловічого роду...

З глибоким смутком повідомляємо Родину, Приятелів і Знайомих, що дня 6-го травня 1977 р., в ранніх годинах, з Волі Всевишнього по довгій і тяжкій недузі, відійшов у Вічність, на 66-му році життя,

наш Найдорожчий
МУЖ, БРАТ, ШВАҐЕР, СТРИЙКО і КУЗЕН
бл. п.

ІВАН СЕМЕН

нар. у Філядельфії, а виростав у Теплицях, пов. Ярослав, Україна.

ПОХОРОН відбувся 11-го травня 1977 року, з української католицької церкви св. Йосафата на Френкфорді і похоронений на українському цвинтарі св. Марії на Факс Чейсі, Філядельфія, Па.

Горем прибиті:
КАТЕРИНА — дружина
АННА СОХА — сестра з родиною
МАРІЯ ЗЄЛІНКА — сестра з родиною
АННА БУСКІ — шваґерка з родиною
та ближча і дальша Родина в Америці, Україні і Польщі

•

Покійний Іван вдруге вернувся до Америки і з вибухом Другої світової війни був покликаний до військової служби, та під американським прапором боровся на італійському фронті, де зазнав тяжких ушкоджень фізичних і умових, що і скоротило Його життя.

Перебуваючи довгі роки в найкращих ветеранських шпиталях, часто мусів піддаватися тяжким операціям, — не змогли Покійного вилікувати і знеможене серце 23-річною тяжкою недугою перестало битися на віки. Покійний терпеливо зносив своє тяжке горе, ніколи не нарікав. Особливо відзначався тим, що ніколи не відмовив помочі. Знаючи біду земляків у Німеччині, спровадив багато родин до Америки, навіть Йому незнаних, не жаліючи труду, хоча сам вже був хворий. Головні Його прикмети були: працьовитість і гостинність. Дуже любив людей і був люблений ними.

Спи спокійно Найдорожчий Іване, нехай Американська Земля буде Тобі легкою!

При тій нагоді складаємо щиру подяку Духовним Отцям: шамбл. Р. Москалеві, о. Р. Ґрабовському і о. Т. Саюкові за похоронні відправи. Ще раз сердечна подяка о. шамб. Р. Москалеві за прощальні зворушливі до сліз слова, над домовиною Покійного Івана, закінчуючи: „Ти боровся, терпів і помер, щоб другим дати життя".

Щира подяка молодому погребникові М. Насевичеві за дбайливе і взірцеве переведення похорону. Також найщиріша подяка Тим усім, які в якийнебудь спосіб старалися облегшити наше тяжке горе. Нехай Господь стократно винагородить Тим, які в пам'ять Покійного Івана так численно зложили на Служби Божі за спокій Його душі, за так численну участь в похороні, за дорогоцінні квіти та вислови співчуття. Нехай Господь заплатить Тим усім, які через довгі роки відвідували Його у далеких шпиталях, та всіми способами помагали і старалися облегшити Його тяжке життя.

ВІЧНА ЙОМУ ПАМ'ЯТЬ!

В ТРЕТЮ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ,
у пам'ять Дорогого і Незабутнього МУЖА
бл. п. Федора Марковича

БРАЖНИКА

складаю 50.00 дол. на УВАН.
ОЛЕКСАНДРА БРАЖНИК

Доповідь д-ра А. Бедрія та виступ членів АДУК виповнили Вечір в Асторії

Асторія, Н. Й. — Із ініціятиви управи 35-го Відділу ООЧСУ під керівництвом І. Вітюка, у неділю, 22-го травня ц. р., у заповненій залі ОУВФронту в Асторії, відбувся цікавий Вечір, присвячений минулому і попередженню на майбутнє.

Доповідав д-р Анатоль Бедрій на тему „Історія повторюється", аналізуючи українські помилки в часах Визвольних Змагань 60 років тому та остерігаючи перед їхнім повторенням тепер, коли в СССР зберігачі російської імперії шукають за новим Леніном, який знову зберіг би цілість імперії. Головна роля у розвалі тюрми народів і встановлення національних держав на руїнах СССР припадає Україні, і тому Москва зокрема лютує на нашій Батьківщині. Д-р А. Бедрій давав потім відповіді на запитання. Вартісна доповідь із багатьма цитатами-документами, заохотила до слова приявних. Забирали слово: д-р В. Нестерчук, П. Сєнтий, Т. Боднар, д-р О. Соколишин, П. Малько, ред. В. Левенець та ін.

У другій частині Вечора виступив ред. Л. Полтава, голова ГУ АДУК у Америці, вшановуючи пам'ять видатного поета-вісниківця Євгена Маланюка у 80-річчя його народження; красу вислову й глибину думки сл. п. Поета добре передала рецитаторка поезій „Імператора залізних строф" п-ні Марія Кудрин, член нюйоркського Відділу АДУК. У кінці Вечора відбувся перегляд озвучених прозірок „Українська Національна Революція", що переніс приявних до подій на соборній Україні в 1917-20 рр. Майже тригодинна програма проминула непомітно швидко і справила на публіку гарне і будуюче враження.

В. Н.

У ДЕВ'ЯТНАДЦЯТУ СУМНУ і БОЛЮЧУ
РІЧНИЦЮ СМЕРТИ
нашої Невіджалуваної
ДРУЖИНИ, МАМИ, БАБУНІ і СЕСТРИ

бл. п.

ЛІДІЇ ПОСТОЛЮК

буде відправлена
ЗАУПОКІЙНА СЛУЖБА БОЖА
і ПАНАХИДА

у СЕРЕДУ, 8-го ЧЕРВНЯ 1977 р., о год. 8:30 рано,
в Укр. Кат. Церкві св. І. ХРЕСТИТЕЛЯ в НЮАРКУ, Н. Дж.;
в СУБОТУ, 11-го ЧЕРВНЯ 1977 р., о год. 8:30 рано в Укр. Кат. Церкві у ГЮСТОНІ, Тексас;
у СЕРЕДУ, 8-го ЧЕРВНЯ, в церкві св. ВОЛОДИМИРА й ОЛЬГИ в ЧІКАҐО, Ілл.
та в РИМІ.

Про молитви за Спокій Її Душі просять:
муж — ПЕТРО
доня — ІРЕНА з мужем ЮРІЄМ ПОТОЧНЯКОМ і дітьми: АНТОНІЄМ і ЛІДІЄЮ
сестра — ДАНУСЯ з мужем ОРЕСТОМ ГОРОДИСЬКИМ і синами: д-ром ОРЕСТОМ і АНДРІЙКОМ

Ділимося сумною вісткою, що у Торонті, Канада, 23-го травня 1977 року, по довгій і тяжкій недузі, заосмотрений Найсвятішими Тайнами, відійшов у Вічність, на 66-му році життя

бл. п.

МИРОСЛАВ РОМАНКО

Панахиди були відправлені в середу, 25-го травня і в четвер, 26-го травня, в похоронному заведенні Cardinal. В п'ятницю, 27-го травня 1977 р. з церкви св. Йосафата. Тіло відправлено на цвинтар Park Lawn у Торонто, Канада.

Покійний залишив у смутку стареньку Маму, Дружину, двох Братів, дві Сестри та ближчу і дальшу Родину на Україні та у Канаді.

Н. РОМАНКО з Родиною

Ділимося сумною вісткою з Родиною, Приятелями і Знайомими, що в вівторок, 22-го березня 1977 р. упокоївся в Бозі

бл. п.

ІЛЯРІЙ БУЧАЦЬКИЙ

в Чікаго, Ілл.

Бл. п. Ілярій народився 20-го жовтня 1897 р. в містечку Жадова на Буковині.

Горем прибиті:
сестра — ЕМІЛІЯ в Англії
сестрінки:
ОЛЬГА МЕК КІНЛИЙ з дітьми
ГАВРИЛЯ ТРАЧЕК з мужем ЛЕОПОЛДОМ і дітьми і внуками
АННА ТРАЧЕК з мужем КАРОЛЕМ і дітьми і внуками
кузини:
ЕВГЕНІЯ НОСІЄВИЧ і ОЛЬГА МІСКЕВИЧ з синами і внуками
МИКОЛА ТКАЧУК-НІКОЛС з дружиною ЕЛЕНОЮ

•

Складаємо щиру подяку всім Приятелям і Знайомим в Америці, Канаді Англії, Україні та Всім, що брали участь в похоронах.

Щира подяка Евгенові Трачекові з його дружиною Маргаретою, які зайнялися похороном, Митрофорному Протоієреєві о. Білецькому за його молитви і прощальну промову над домовиною.

Увага! Українці Купці і Підприємці Нюарку, Ірвінґтону й околиці!

ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ ТОВАРИСТВА

відбудуться

в середу, **8-го червня 1977 року, о год. 7:30 вечора**
в УНДомі, 140 Prospect Avenue, Irvington, N.J.

МИТРОПОЛИТ МСТИСЛАВ...

(Закінчення зі стор. 1-ої)

пак. Простору і гарно устаковану церкву заповнили по вінця вірні, що прибули з сусідніх парафій в Манчестері, Нотингамі, Галіфаксі, Олдгамі, Лідсі та з інших місцевостей середущої Англії, в яких нема українських православних церков. Урочисту відправу закінчено Молебнем з нагоди 35-ліття архиєрейської хіротонії Владики Мстислава, що відбулася 14 травня 1942 року в соборі Св. Ап. Андрія у Києві. Цій же річниці була присвячена Академія, яка відбулася по полудні, після многолюдного святкового обіду, під час якого вітали Владику духовенство, відпоручники парафій та представники громадських організацій. Хоч приїзд Владики Митрополита до Брадфорду був несподіванкою, проте зустріч з ним була громадною й залишила у приявних незабутній спогад. Ввечері того ж дня Владика був присутній на Академії на честь Головного Отамана Військ УНРеспубліки Симона Петлюри, що відбулася у вщерть заповненій залі відділу Союзу Українців В. Британії у Брадфорді.

У вівторок 31 травня Владика Митрополит відвідав у товаристві митр. прот. С. Богатирця, прот. М. Галиці і проф. В. Свободи Кестон колледж у Бремлі, в графстві Кент. Цей колледж являється інститутом дослідів стану релігії й комунізму в СССР та в сателітних країнах Східньої Европи. Зустрів Владику Митрополита основоположник і директор цієї установи англіканський священик професор М. Бурдо, який познайомив гостя з численним уже персоналом інституту та надзвичайно цінною збіркою документів про переслідування Церкви та її вірних у СССР. Після двогодинної конференції з о. М. Бурдо Владика повернувся до Лондону, залишаючи на потреби Кестон колледжу 500 дол., як дарунок УПЦеркви в ЗСА.

У середу, 1 червня, Владика відвідав Лямбетт Палац у Лондоні, в якому містяться центральні установи Англіканської Церкви та управління Кентерберійської Архиєпископії в Англії. Там Владика Митрополит зустрівся з о. каноником М. Мурром, який очолює департамент зовнішніх зв'язків Англіканської Церкви. Під час довшої конференції Владика поінформував о. М. Мурра про стан і потреби нашої Церкви в Англії та порушив справу визволення з концтабору в СССР довголітнього в'язня Всеч. о. Василя Романюка. На поставлений Владиці Мстиславу запит: — які тепер існують вигляди на визволення о. Василя з неволі, — Владика Мстислав відповів: — треба далі вперто і послідовно добиватися його визволення скрізь там, де на це нас стати.

У п'ятницю 3 червня Владика відлетів до Ню Йорку. Пращали його на летовищі в Лондоні митр. прот. С. Богатирець, прот. М. Голиця та голова Об'єднання Українців у Великій Британії А. Костюк.

ПРОЄКТ НОВОЇ...

(Закінчення зі стор. 1-ої)

черговій сесії Верховної Ради, яка збереться в жовтні ц. р. в 60-ту річницю Жовтневої революції. Політичні аналітики вважають, що Леонід Брежнєв бажає залишити свій вплив на совєтське життя і закінчити з ерою Сталіна. Поголоски про те, що Подгорний супротивлявся новому проєкові конституції й далі підтверджуються в голосах західньої преси і звітуваннях кореспондентів і за це, мовляв, він заплатив своїм становищем.

Компартія Совєтського Союзу забезпечила в проєкті нової конституції керівну і головну ролю політичній системі і керівництві країною, як також у всіх республіках і офіційно існуючих організаціях. В новій конституції говориться, що „компартія існує для народу і служить народові". У розділі закордонної політики багато говориться в конституції про територіяльну недоторканість, суверенність, респектування систем тощо, як також про забезпечення підставових людських прав і свобід. Цілком слушно один із західніх дипломатів назвав це „фальшивими людськими правами", які були порушувані роками, або десятиліттями в цілому Совєтському Союзі. Це порушення включало заборону свободи слова, вислову, зборів, демонстрацій на вулицях, релігійних практик та багато інших свобід. Текст конституції говорить, що такі права надаються тільки тоді, „коли цього вимагають інтереси робітничої кляси і для цілей зміцнення соціялістичної системи". „Права і свободи, — говориться в іншому місці проєкту конституції, — не можуть бути відділені від виконання громадських обов'язків совєтських громадян". На підставі нового проєкту конституції совєтський громадянин не має можливости судити державу, покликаючись на конституцію.

Стаття 69-та нового проєкту говорить, що Совєтський Союз є інтегральною федеральною багатонаціональною республікою зформованою на добровільній базі з націй і груп з однаковими правами соціялістичних республік. Стаття 71-ша забезпечує усім республікам право виходу з СССР. Стаття 106-та говорить, що Верховна Рада є найвищим тілом в керівництві державою. Стаття 118-та каже, що Президію Верховної Ради повинен очолювати голова, перший заступник голови і 15-ох інших заступників, голови — по одному з кожної республіки.

Крім того, проєкт нової совєтської конституції пояснює більш докладно політичну і економічну системи в Совєтському Союзі, права громадян, закордонну і внутрішню політику тощо.

Республіканська партія...

(Закінчення зі стор. 1-ої)

тивні автомобілі та на ізоляцію житлових і канцелярійних будинків; збільшення продукції різних родів пального, зокрема нафти і природного газу встановленням вищих податкових кредитів продуцентам цих родів енергії; розбудова нових джерел енергії та збільшення дослідів в тій ділянці.

В загальному, більщість республіканських діячів, які виступили на цій телевізійній передачі, погоджувалися з президентом Картером, що таки існує енергетична проблема, але відкидали його пропозицію розв'язати її підвищенням податків на бензину та іншими драстичними заходами федерального уряду, а наголошували те, що цю проблему можна розв'язати співпрацею уряду із приватним економічним сектором і цілим населенням ЗСА.

В. Шашаровський...

(Закінчення зі стор. 1-ої)

Чепіль, Христя Озарків, Іванна Климовська-Язичинська, Оксана Рудакевич, Володимир Довганюк і Михайло Лялька (два останні з Канади). Цей монтаж слова, пісень, гумору й сатири припав до вподоби публіці, доказом чого були невгаваючі оплески.

Після „Паради зірок" новообраний голова з дружиною запросили всіх учасників Загальних Зборів до себе на перекуску, яка протягнулась поза північ. У „підземеллі" Шашаровських з'явились чотири десятки гостей. Було там гамірно, приємно, весело. Поміж розмовами можна було почути і те, що як Господь дозволить закінчити другий том книги „Наш Театр", та ОМУС видаватиме театральний журнал-квартальник, до якого попадуть матеріяли, яких не було всилі ввести до II тому, як очевидно й нові матеріяли. Говорилось також, що тоді буде можна уфондувати подорож двом нашим колеґам-омусівцям, що проживають в Австралії.

Прощаючись, звертались одні до одних із словами: „До милого побачення на театральному індику в місті „Братньої Любови"!

ВІДІЙШЛИ ВІД НАС

МАРІЯ ГАРБІСТ, членка 382 Від. УНС Б-ва Святої Трійці в Фраквілл, Па., померла 12 грудня 1976 р. на 85 р. життя. Нар. в 1891 р. і стала членкою УНС 1928 р. Залишила в смутку п'ять дочок і двох синів. Похорон відбувся 16 грудня 1976 р. на цвинтарі св. Михаїла в Фраквілл, Па.

Вічна Їй Пам'ять!

Катерина Гарбіст, секр.

МАРІЯ МЕЛЬНИК, членка 161 Відд. УНС Б-ва св. Василія в Ембрідж, Па., померла 13 лютого 1977 р. на 72 р. життя. Нар. 1905 р. в Україні і стала членкою УНС в 1967 р. Залишила у смутку синів Михайла, Петра, Івана, Раймонда і Франка та 13 внуків. Похорон відбувся 16 лютого 1977 р. на укр. кат. цвинтарі свв. Петра і Павла в Ембрідж, Па.

Вічна Їй Пам'ять!

А. Джула, секр.